

РЕШЕНИЕ

№ 200

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 22 юни 2012г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесети юни през две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЧЛЕНОВЕ: ВЕСЕЛА ГРОЗДИНСКА
СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря Т.М. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Цветков, като разгледа докладваното от съдия Георгиева КНАХД № 178 по описа на съда за 2012година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл. 63, ал. 2 от ЗАНН във връзка с глава XII от АПК.

С решение № 946 от 25.11.2011г., постановено по АНД № 1345 от 202011г. районен съд Перник е отменил като незаконосъобразно наказателно постановление № 23-2302886 от 12.08.2011г. на директор на Дирекция “Инспекция по труда Софийска област”, с което на “ТЕХНОБОД”ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева за нарушение на чл. 153, ал. 1 от КТ.

Недоволни от постановеното решение, Дирекция “Инспекция по труда Софийска област” го обжалват в срок. В касационната жалба се изтъква, че атакуваното решение е постановено в противоречие с материалния закон - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Поради това касационният жалбоподател моли за цялостната отмяна на решението и потвърждаването на наказателното постановление.

Ответникът по касационното оспорване -“ТЕХНОБОД”ЕООД, чрез пълномощника си излага доводи, че решението на първоинстанционния съд е правилно и законосъобразно, поради което моли то да бъде оставено в сила.

Прокурорът дава заключение, че решението на районен съд Перник е валидно, допустимо и законосъобразно, поради което следва да бъде потвърдено.

Административен съд Перник, след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупности във връзка с посочените касационни основания, намери за установено следното:

Подадената жалба е процесуално допустима - тя е депозирана в преклузивния срок по чл. 211 от АПК, от активно легитимирано за това лице и е насочена срещу акт, който подлежи на касационна проверка.

Разгледана по същество, жалбата се явява неоснователна. Атакуваното наказателно постановление е незаконосъобразно.

Пред въззивната инстанция е установена следната фактическа обстановка: На 30.03.2011г. е извършена проверка по работни места в шивашки цех в гр. Перник, собственост на “Технобод”ЕООД, а на 06.04.2011г. и 06.04.2011г. е извършена и проверка на документи. При проверката било установено, че при пет дневна работна седмица касационния ответник не е осигурил най-малко 48часа непрекъснатата седмична почивка през м. 01.2011г. на работнички в цеха. Констатациите в акта са подкрепени от копие от тетрадка за вписване на вида и количеството на изработената продукция. Горното е отразено в акта за установяване на административно нарушение № 23-

2302886 от 06.04.2011г.. След съставянето и предявяването на акта не са постъпвали писмени възражения по него. Въз основа на установеното в акта е издадено и наказателно постановление, с което е конкретизирана фактическа обстановка въвеждаща допълнителни факти и обстоятелства. Административнонаказващият орган е квалифицирал извършеното нарушение като такова по чл. 153, ал. 1 от КТ. Във връзка с разпоредбата на чл. 414, ал. 1 от КТ е наложил на дружеството имуществена санкция в размер на две хиляди лева.

Районният съд е приел, че между съставения АУАН и НП не е налице единство. В наказателното постановление е разширена фактическата обстановка, като са дописани факти, които не са отразени в акта, в който е сложено началото на административното производство. Приел е още, че персонализацията и конкретизацията на субекта е извършена едва в наказателното постановление, а доказателствата, на които се гради повдигнатото административно нарушение не са годни такива, които да установят по безспорен и категоричен начин, че именно по отношение на цитираното в НП лице не е спазена разпоредбата на чл. 153, ал. 1 от КТ. С оглед на това съдът е приел, че вмененото нарушение е необосновано и недоказано, поради което е отменил наказателното постановление.

Касационната инстанция споделя изцяло тези изводи на районния съд и намира, че не е необходимо да ги преповтаря. Държи само да отбележи, че фактите от значение за делото не са доказани по несъмнен начин. Разпоредбата на чл.416, ал.1 от КТ установява, че редовно съставените актове по този кодекс имат доказателствена сила до установяване на противното. В съдебното производство обаче по силата на чл.16, ал.2 от НПК, тези констатации нямат обвързваща доказателствена сила. В този смисъл съдът е длъжен разглеждайки делото по същество да установи чрез допустимите от закона доказателствени средства дали е извършено административно нарушение и обстоятелствата при които то е извършено. Съдът, в пределите на своята компетентност е предприел всички необходими процесуални действия за разкриване на обективната истина. Допуснал е до разпит в качеството им на свидетели - актосъставителя и свидетеля по акта, които са разпитани относно фактите и обстоятелствата установени при извършената от тях проверка изслушал е и свидетел, поискан от ответната страна.

Налага се убеждението, че наказващият орган не е установил по отношение на Живкова да е изпълнен състава на чл. 153, ал. 1 от КТ. Извадката от тетрадка, на която се позовава касационния жалбоподател не е годно доказателство, което да послужи за ангажиране на административно наказателната отговорност на дружеството. Същата правилно не е ценена от въззивния съд, тъй като най-малкото не произхожда от свидетелката Василева и отразеното в нея няма пряка връзка с длъжността, която заема. В подкрепа на това са и обясненията на актосъставителката Вълкова и свидетелката по акта Стоянова, които са категорични, че “до една от работничките е стояла тази тетрадка”. От показанията им не се установява Живкова да е полагала труд шести пореден ден, считано от 25.01.2011г., както и не се установява, че тетрадката е на Живкова. Горното мотивира състава да приеме, че описаното в наказателното постановление нарушение не е доказано. Като е достигнал до този извод и е като е отменил наказателното постановление, въззивния съд е постановил правилно и законосъобразно решение, което следва да бъде оставено в сила.

Изложените аргументи в касационната жалба, касателно едностранчиво обсъждане на доказателствата в оспорваното решение са несъстоятелни. Постановения съдебен акт се основава, както на приложените по делото писмени доказателства, така и на показанията на разпитаните свидетели. Не е даден приоритет на показанията на Живкова. Изведените правни изводи са съответни на възприетата от въззивния съд

фактическа обстановка и са обосновани.

Мотивиран така касационният съд намира, че при разглеждане на делото и постановяване на обжалвания съдебен акт, Районен съд - Перник не е допуснал нарушения, които да съставляват основания за неговото касиране. Решението е законосъобразно и правилно, постановено без допуснати съществени процесуални нарушения. И при извършената служебна касационна проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК, не се констатираха пороци на атакувания съдебен акт относно неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, които да съставляват основания за неговата отмяна или изменение.

Предвид всичко гореизложено, Административен съд - Перник намира, че обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 946 от 25.11.2011 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД № 1345 по описа на съда за 2011г..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.